

o domnělý žalobcův podíl na penězích, získaných subvencemi a sbírkami, jest uvážiti toto: Žalovaná si vytkla za cíl provéstí reemigraci potomků těch, kdož v době pobělohorské byli nuceni z vlasti se vystěhovati. K dosažení cíle toho bylo zapotřebí hmotných prostředků, které si hleděla opatřiti zápůjčkou, subvencemi a veřejnými sbírkami, které jí k tomu účelu byly povoleny. Tím vzniklo přechodné jmění účelové, které žalovaná spravovala a o kterém určovala, jak se ho má k dosažení vytčeného cíle upotřebiti. Komu a kolik měla individuálně z něho dáti a v jaké formě, zdali v penězích či poskytnutím reálních podmínek existenčních, nebylo jí uloženo úřadem subvenci poskytnuvším, a žalobce ani netvrdil, že jednotlivými dárci byly dary poskytnuty ve prospěch individuálně označených osob, zejména ve prospěch žalobcův. Bylo tudíž dáno na vůli žalované, by, sledujíc dosažení vytčeného účelu, podle svého uvážení hledíc k potřebě jednotlivých reemigrantů peněžních prostředků upotřebila. Z toho plyne, že žalobci nepřísluší proti žalované právní nárok na vydání určité částky z peněz subvenčních a sbírkami získaných, že žalovaná při správě jmění toho nespravuje jmění žalobcovo a proto jeho nárok na vyúčtování není zákonem odůvodněn. Co žalovaná žalobci z těchto peněz dala, bylo darem, kterého žalobce nabyl odezdáním a který, chtěl-li jej přijmouti, musel přijmouti tak, jak mu byl dán. O právu na jeho vyúčtování nemůže býti řeči. Po této stránce neposoudily tedy nižší soudy věc správně a bylo proto částečnou změnou rozsudků nižších stolic rozhodnouti jak se stalo.

Čís. 11422.

“Hypotekární věřitel, jenž byl při dražbě přítomen, patřil k osobám, které měly býti tázány, zda podávají odpor proti příklepu, třebaže se při dražbě nepřihlásil za koupěchtivého a nepodával.

Účastníku nelze upřítí právo k rekursu z důvodu, že nepodal odpor proti příklepu, nebylo-li možnosti podati odpor proti příklepu, an příklep byl udělen ihned po pěti minutách po podání, aniž předcházelo poučení o odporu a aniž byli přítomní na odpor tázáni.

Měla-li se podle právoplatných dražebních podmínek konati dražba několika knihovních těles, bylo vyvolati a prodávati nemovitosti každou zvlášť. Byly-li však nemovitosti společně vyvolány a za jednotné podání příklepnuty, aniž dražební podmínky byly v tom smyslu po předchozím řízení podle § 162 ex. ř. změněny a aniž všechny v § 162 ex. ř. uvedené osoby s tím souhlasily, jde o vadu podle § 184 čís. 6 pokud se týče podle druhé věty prvního odstavce § 187 ex. ř.

(Rozh. ze dne 25. února 1932, R II 1/32.)

Soud první stolice udělil příklep k vydraženým nemovitostem Občanské záložně. Rekursní soud k rekursu knihovního věřitele Spořitelního a záloženského spolku zrušil tento příklep a uložil prvnímu soudu, by, vypsav novou dražbu, po zákonu dále jednal. Důvody:

Výpovědi Jiřího Z-a, pokladníka, a Jiřího H-a, předsedy dozorčí rady Spořitelního a záloženského spolku jest zjištěno, že při dražbě ze dne 19. září 1931 přítomen byl za spolek Jiří Z., pokladník a Martin Z., starosta spolku, oba byli opatřeni plnou mocí, hodlali dražiti, rozhodnutí, že chtějí kupovati, také učinili, že však, když exekuční komisař rozhodl, že všechny nemovitosti budou prodávány najednou, nemohli pro krátkost doby sehnati potřebné vadium. Jest zkoumati jejich oprávnění k rekursu v tom směru, zda byli ve smyslu § 187 ex. ř. poučeni o právu odporu. Z vyjádření okresního soudce vyplývá, že se snažil poučiti přítomné o odporu ve smyslu § 187 ex. ř., že však pro hluk to nebylo možné, a výsledkem Jiřího Z-a a Jiřího H-a vzal soud za zjištěno, že poučení o odporu neslyšeli a že myslí, že ani uděleno nebylo. Jest tudíž Spořitelní a záloženský spolek oprávněn k rekursu proti příklepu. Pokud se týče věcné výtky jest stěžovateli přisvědčiti. Podle dražebních podmínek měly jednotlivé nemovitosti býti prodávány jednotlivě podle vložek za nejnižší podání tam uvedené, nikoliv hromadně. Exekuční komisař určil na žádost zástupce vymáhající věřitelky při dražbě proti zákonu, že všechny nemovitosti mají býti prodávány hromadně, porušil ustanovení zákona (§ 184 čís. 6 ex. ř.), poněvadž se tento postup odchyluje od pravoplatných dražebních podmínek, a měl soudce prvé stolice příklep odepríti, nehledíc ani k tomu, že v souzeném případě, any jsou nemovitosti různě zatížené, nebylo ani přípustné dražené nemovitosti hromadně prodávati, ježto nelze pak prvému soudci podle zákona provéstí rozvrhové usnesení. K této vadě měl soud prvé stolice přihlížeti z úřadu, ježto nebylo postupováno podle ustanovení dražebních podmínek, že jednotlivé vložky budou prodávány jednotlivě, a v souzeném případě nebylo ani prospěšné vzhledem k tolika zájemcům nemovitosti prodávati hromadně, neboť bylo přítomno mnoho koupěchtivých, kteří chtěli jednotlivé vložky dražiti a dražební komisař má k tomu hleděti, by bylo docíleno co největšího dražebního výtěžku. Bylo tedy v tomto směru stížnosti vyhověti a udělený příklep zrušiti a soudu prvé stolice uložiti, by novou dražbu po zákonu vypsál a znovu provedl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vydražitelky.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs není opodstatněn. Pokud jde o oprávnění spořitelního a záloženského spolku k rekursu a pokud dovolací rekurentka dovozuje, že spolku oprávnění k rekursu nepřislušelo, ježto se při dražbě nepřihlásil za koupěchtivého, nelze přisvědčiti dovolací rekurentce k jejím vývodům a k výtce, že rekursní soud spolku právo k rekursu priznal a rekurs místo, by ho odmítl, věcně vyřídil. Tím, že se Spořitelní a záloženský spolek při dražbě za koupěchtivého nepřihlásil a spolu nepodával, právo k rekursu nepozbyl. Podle § 187 ex. ř. mohou si proti udělení příklepu stěžovati, kdo byli při dražebním stání přítomni a měli býti tázáni, zda podávají odpor. Jest zjištěno, že Záloženský a spořitelní spolek při dražebním roku svými zástupci přítomen byl, a, pokud jde

o to, zda, jsa přítomen, měl na odpor proti udělení příklepu býti tázán, dopadá i tento předpoklad, neboť, i když se spolek při dražbě za koupěchtivého nepřihlásil a nepodával, ježto byl hypotekárním věřitelem na prodáváných nemovitostech a o dražbě vyrozuměn býti měl a také byl, patřil k těm, kdož na odpor proti příklepu podle § 182 ex. ř. (§§ 171 až 173 ex. ř.) tázání býti měli. Jde ještě o to, zdali, an a pokud rekurs byl podán pro vady podle § 184 ex. ř., měl spolek právo k rekursu, an odporem při dražebním stání vady ty neuplatňoval. (§ 187 první odstavec, třetí věta ex. ř.). Podle zprávy soudce řídícího dražbu, udělen byl příklep ihned po pěti minutách po podání dovolací rekurentky, aniž předcházelo poučení o odporu a aniž přítomní byli na odpor tázání, tedy bez vyčkání odporu, takže jest říci, že možnosti podati odpor ani nebylo. Podati odpor po udělení příklepu nemělo právní význam (sb. n. s. 9196) nehledě k tomu, že to podle vylíčení soudce, řídícího dražbu, pro nepokoj a vřavu po příklepu ani dobře nebylo možno. Nelze proto spolku ani pokud jde o vady podle § 184 ex. ř., z důvodu, že nepodal odpor, upříti právo k rekursu.

Ve věci samé rekursní soud, vyhověv rekursu Záloženského a spořitelního spolku a zrušiv příklep udělený dovolací rekurentce, rozhodl správně. Rekursní soud omezil se na to, že příklep neodpovídá dražebním podmínkám. (§ 184 čís. 6, pokud se týče § 187 ex. ř. první odstavec druhá věta, druhý případ). Že tato vada tu jest, jest správné. Dražební podmínky jsou základem dražby, podávání a příklepu (§§ 146, 162, 170 čís. 3, 177, 178, 180 čtvrtý odstavec, 184 čís. 6 ex. ř.). Podle pravoplatně stanovených dražebních podmínek měla se konati dražba několika (sedmi) knihovních těles. Bylo proto vyvolati a prodávati sedm nemovitostí, a to každou zvlášť. Všechny nemovitosti byly však vyvolány společně a za jednotné podání příklepnuty. To sice vyloučeno nebylo (výnos min. sprav. ze dne 9. června 1902 čís. 6062/2), avšak předpokladem toho bylo, že dražební podmínky byly v tom smyslu po předchozím řízení podle § 162 ex. ř. změněny nebo že všechny v tomto § uvedené osoby s tím souhlasily. Dražební podmínky v řečeném smyslu změněny nebyly a souhlas nebyl prokázán. Neměly tudíž nemovitosti býti společně a jednotně prodány a příklep neměl býti udělen. Nebylo řádným postupem, usnesl-li se soudce dražbu řídící na návrh dovolací rekurentky jako vymáhající věritelky teprve při dražebním stání na společné dražbě všech nemovitostí a usnesením tím původní, pravoplatně stanovené dražební podmínky nepozbyly platnosti a závaznosti. Opačné stanovisko dovolací rekurentky jest mylné. Jednotný příklep všech prodáváných nemovitostí za jednotné nejvyšší podání, neodpovídaje dražebním podmínkám, udělen byl neprávem (§ 184 čís. 6 a 187 první odstavec, druhá věta ex. ř.), pročež rekursní soud, zrušiv jej z tohoto důvodu, aniž se již zabýval dalšími námitkami, nepochybil.

Čís. 11423.

Byla-li zapsána firma společnosti s r. o. na základě usnesení valné hromady v určitém jazykovém pořadí (napřed česky, potom německy),